

ELS COLORS DEL MÓN
Per Mon González Ferrán

EXPLICACIÓ DEL QUADRE

♥ Les tres esferes superiors simbolitzen **els Macrocosms** o mons en què vivim:

1. **Primera Esfera:** La Primera Esfera és l'**arc de Sant Martí**. Aquest era l'emblema **dels incas**, l'Imperi **Tawantinsuyu**, el més gran imperi de l'Amèrica del Sud. Avui dia, els Andes – la llar dels incas – s'han convertit en el 'Nas del Planeta' o la 'Porta d'entrada per a la Recàrrega Energètica del Planeta' [fins fa 30 anys, eren els Himalaies, i es van alternant cada dos mil anys]. A Europa, també, l'arc de Sant Martí era l'emblema que feien servir **els celtes**, un dels pobles més avançats espiritualment i màgicament d'Europa.

Tanmateix, els **ibers** [els habitants originals d'Espanya o Ibèria] eren encara més avançats; estaven guiats pel **número 9**, el **número** de l'equilibri de l'Univers o **equilibri universal**, i per tant, anaven més enllà de la realitat que es representa en aquesta imatge.

Aquesta esfera **està governada pel número 7**, el **número** de l'equilibri de la Terra o **equilibri terrenal**. Hi ha 7 notes musicals i 7 dies de la setmana. Els pobles indígenes de l'actual Mèxic també tenien 7 colors: vermell a l'Est; groc al Sud; negre a l'Oest; blanc al Nord; verd per a la Terra; blau per al Cel; i porpra per al Centre.

La bandera que els **homes gais i les lesbianes** han adoptat com a símbol de la seva campanya contra la discriminació s'assembla a un arc de Sant Martí, però té sis franges en lloc de set.

2. **Segona Esfera:** La Segona Esfera és el **taoisme oriental**. El taoisme era una filosofia que existia a la Xina abans de l'era cristiana. Creu en el flux de les energies yin-yang i en la sexualitat lliure de prejudicis. Les cinc direccions s'associen amb cinc elements (negre i aigua al Nord; vermell i foc al Sud; verd i fusta a l'Est; blanc i metall a l'Oest; groc i terra al Centre). L'Est i l'Oest es representen en l'ordre invers al que s'utilitza a l'Oest. Si dibuixem una línia seguint l'ordre taoista (E, O, S, C, N), obtenim el **símbol de l'infinit**, que, quan es pinta en or (masculí) i plata (femení), simbolitza la harmonia suprema entre els dos sexes (vegeu la explicació següent sobre el masculí i el femení).
3. **Tercera Esfera:** La Tercera Esfera comprèn els **maies occidentals** [on 'Oest' s'entén en un sentit ampli per englobar tant els colonitzadors (Europa) com els colonitzats (les Amèriques)]. Els maies eren una de les cultures més avançades de les Amèriques en termes arquitectònics i astrològics. Alguns creuen que els maies van rebre els seus coneixements d'éssers d'altres planetes, tot i que això és impossible de demostrar amb els mitjans actuals. Els maies tenien cinc direccions i cinc colors (blanc al nord; groc al sud; vermell a l'est; blau a l'oest; i verd al centre).

Tant la segona com la tercera esfera **estan governades pel nombre 5**, el **nombre** de l'**equilibri humà**. Tenim cinc dits, cadascun associat a un meridià d'energia del cos, i hi ha cinc continents. Aplicant l'analogia taoista dels colors als continents, podem veure que hi ha un continent que és originalment blanc (Europa), un altre negre (Àfrica), un altre groc (Àsia), un altre vermell (Amèrica; els Redskins; el camí espiritual dels nadius americans s'anomena el Camí Vermell) i Oceania (la cinquena raça, el continent verd). Europa és la Ment; Àfrica, l'Instint; Amèrica, l'Emocional; Àsia, la Ment Superior (Esperit); i Oceania, l'Emocional Superior (Ànima).

Al meu parer, hi ha una **sisena raça**, concretament la **raça semítica** (jueus i àrabs), i la terra que ocupen actualment —l'Orient Mitjà— és el Cor del Planeta, que teòricament hauria de ser la seu de l'Amor, l'origen, la llar i el receptacle de la Intuïció. I tot i que crec que l'Antàrtida és el continent que correspon a aquesta sisena raça, és a l'Orient Mitjà on ara s'ha de resoldre un dels drames còsmics més antics: un drama que ens permetrà progressar com a raça o ens obligarà a romandre estancats.

Sento que, en el procés d'evolució humana, viatjar pels sis continents i absorbir humilment dins nostre el llegat de cada raça ens pot ajudar a ser més complets com a éssers humans. El millor és viatjar físicament. Si això no és possible, el viatge astral és una alternativa. Però com que el viatge astral és tan complicat i requereix una concentració tan intensa —que rarament practiquem—, els viatges a través de llibres, documentals o simplement amb la ment també ens poden ajudar a conèixer-nos, connectar amb cada part de nosaltres mateixos i assolir la plenitud. Darrere del desig cada cop més frenètic de moviment i viatge, pot amagar-se un impuls més fonamental cap a l'autenticitat, del qual ni tan sols som conscients.

♥ Les dos esferes inferiors simbolitzen **el microcosmos** o el cos que ens porta:

1. **Quarta Esfera: Dona**, energia femenina o **Yin**, **Plata**, la **Lluna**, les **quatre fases lunars**, 28 dies. L'energia Yin es manifesta com a tendresa, dolcesa, alegria i creativitat. La lluna governa les mareas i els cicles de les dones. Els maies dividien la vida en quatre cicles de 13 anys. El rosa representa la lluna creixent, la nena preadolescent [de 0 a 13 anys], l'energia creativa; el blanc és la lluna plena, l'energia de la Mare [de 13 a 26 anys], l'ovulació, l'energia nodridora i protectora; el porpra és la lluna menguant, la bruixa intuïtiva [de 26 a 39 anys], l'energia de la separació; El negre representa la lluna nova, la Dona Sàvia introspectiva [d'entre 39 i 52 anys], la menstruació i l'energia de la retirada, la reflexió i la connexió amb un mateix. És important connectar amb la pròpia sang, dur a terme el Retir de l'Ós (el ritual en el dia àlgid de la menstruació), menstuar sobre la Terra i reconnectar amb els ovaris sagrats. La menstruació és una cosa sagrada, una benedicció. En el procés de reequilibri del yin i el yang, a partir de l'«13 a » (l'edat de 52 anys), és essencial practicar el sexe d'acord amb els ensenyaments dels antics mestres taoistes i gnòstics. A partir dels 52 anys, segons els maies, una dona esdevé una anciana sàvia i ja no necessita ni el sexe (la qual cosa no vol dir que no es pugui continuar fent l'amor si es desitja) ni els cicles de la lluna (i és per això que arriba a la menopausa). **L'espiral vermella** de la pintura simbolitza la menstruació com un mitjà per connectar amb les nostres ancestres. De totes les mitologies que he estudiat, l'única que reconeix aquesta preeminència del Femení en el nom i el concepte de la seva Deïtat Suprema és la dels taïnos que habitaven les Antilles. La seva deïtat principal era **Yocahú Baguá Maórocoti**, que es tradueix literalment com: «Esperit de la cassava – masculí, yang – i de les Aigües – femení, yin – sense avantpassats masculins».
2. **Cinquena Esfera: L'Home**, energia masculina o **Yang**, **Or**, el **Sol**, les **quatre estacions solars**, 365 dies (un cicle més llarg que el de les dones i, per tant, més lent). L'energia Yang es tradueix com una energia combativa, emprenedora, treballadora, el proveïdor de la família. El verd representa la primavera o la preadolescència d'un nen [0 a 13 anys], quan el nen comença a exercir la seva força masculina; el groc representa l'estiu o el punt àlgid del yang [13 a 26 anys], quan hauria de ser pare; El taronja representa la tardor [26 a 39 anys], quan un

home hauria de buscar incorporar lentament i gradualment el yin a la seva vida; i el marró representa l'hivern [39 a 52 anys], quan el yin i el yang entren en harmonia. En el procés de reequilibri del yin i el yang, a partir dels 13 a als 52 anys, és essencial practicar el sexe d'acord amb els ensenyaments dels antics mestres taoistes i gnòstics. Als 52 anys, un home pot, si ho desitja, prescindir del sexe. A l'Índia, els homes tenen quatre etapes de la vida: la infància, la joventut, la maduresa i la vellesa. En aquesta última etapa, fins i tot avui dia hi ha molts homes que ho deixen tot enrere (la dona i els fills, ja que aquests ja són grans i es poden valer per si mateixos), agafen una manta i una llauna i marxen a la recerca de l'il·luminació.

Si un home i una dona han aconseguit reequilibrar les seves energies masculines i femenines en la vida —és a dir, si un home nascut yang incorpora la feminitat i una dona nascuda yin incorpora la masculinitat— **el dia de la seva mort aconsegueixen transcendir la reencarnació i alliberar-se de la roda del samsara** (per als hindús i budistes, el samsara és la roda de la reencarnació que lliga les ànimes al planeta fins que aconsegueixen la llibertat o el samadhi). Mozart ho narra preciosament a “La flauta màgica”. Crec que aquest equilibri és l'il·luminació. No cal sobreanalitzar-ho. Ja és prou difícil d'assolir. El sexe no és essencial per a això, però ajuda.

El masculí inautèntic és lineal i, malauradament, és aquest masculí lineal l'energia que **governa el món** i que ha eliminat l'aspecte cíclic tant del femení com del masculí. L'home lineal té terror de la fase destructiva, però si les males herbes no es retallen, poden fer malbé la collita. Si les neus de l'hivern no es fonen, és impossible que la primavera doni fruit nou. I si alguna cosa està podrida, s'ha de sacsejar. I nosaltres, les dones, ho sacsegem quan ens connectem amb la nostra essència, i els *homes autèntics* ho sacsegen quan entenen que ells també són cíclics, perquè porten dins seu el cicle solar de les estacions. I si els homes i les dones ens aferrem a la nostra autenticitat, servirà per deslligar-nos d'aquella part de la nostra parella que no ens serveix, i ells es deslligaran d'aquella part nostra que no els serveix; i ruptura rere ruptura, tots dos hi guanyarem i caminarem cap al que sempre hem estat destinats a fer en aquesta Terra: recuperar la llum total i plena del nostre Ser.

MISSATGE DEL QUADRE

Els calendaris maies indicaven que **desembre de 2012** marcaria la **fi del cicle actual**.

Si volem evitar que la fi del cicle comporti conseqüències negatives per a la humanitat, **nosaltres, els éssers humans,** hem de **reconciliar els nostres costats masculí i femení** (el nostre yin i yang) **dins nostre**. Tots tenim un costat masculí i un de femení que hem de portar a un equilibri harmònic. Els homosexuals també posseeixen aquests aspectes i, de fet, en cada parella del mateix sexe, un dels membres assumeix el paper masculí i l'altre el femení. No obstant això, les estructures morals rígides que, de manera hipòcrita, atrapen les societats contemporànies impedeixen que cada individu s'alineï amb l'energia que ha d'encarnar en aquesta reencarnació per completar el seu cicle. La **reencarnació** apareix en gairebé totes les cosmogonies primitives, i l'Església cristiana hi va creure fins que va ser suprimida al segle VI (553 dC, Segon Concili de Constantinopla). De la mateixa manera, nosaltres, com a individus, hem **d'anar amb el flux de la vida**. Anar amb el flux de la vida significa resistir les tempestes quan arriben i seguir endavant, esforçant-nos cada dia per ser més harmònics; elevant gradualment el

nostre nivell vibratori; atreient cap a nosaltres **l'EQUILIBRI**, l'alegria, l'amor, la simplicitat i la bellesa; i allunyant de nosaltres la ira, l'odi, la luxúria, la gola, la cobdícia, l'avarícia i l'enveja, que són senyals de desequilibri. Una gran part de la població de la República Dominicana continua sent mestra d'aquest flux, un llegat del poble taíno.

Socialment, hem de **restablir urgentment l'equilibri a les societats en què vivim. Hem de redreçar ràpidament l'equilibri entre homes i dones a les nostres societats** (mitjançant quotes, suport especial, etc.). El Vaixell del Món s'ha estat decantant cap al yang durant dos mil anys, i estem en perill d'enfonsar-nos. No hem d'oblidar que amb el canvi d'era, una tendència patriarcal va arrasar el món (el confucianisme també va ofegar el taoisme a l'Orient). Aquella tendència patriarcal va ser necessària per a l'evolució de la humanitat. El Femení havia de renèixer amb més força, i ara les primeres llavors comencen a germinar. No obstant això, el camí ha estat ardu. Durant dos mil anys, les dones no han pogut completar el seu cicle evolutiu; estaven condemnades a ser 'llunes plenes eternes'; si desenvolupaven el seu costat màgic o de caçadora, les cremaven a la foguera. Quantes dones devien haver estat forçades a reencarnar-se precisament per aquesta raó!

Aquest reequilibri del yin i yang també ha de tenir lloc en el pla material (política i comerç). L'excés de yang al món (un yang sense equilibri de yin tendeix als extrems de l'agressivitat i l'excés) ha portat a la producció d'armes; a guerres destinades a esgotar els arsenals acumulats; a decisions polítiques arbitràries, despòtiques i rígides; i a l'acumulació egoista per part d'un grapat de països. **Si la política internacional es reequilibriés i tingués més yin, deixariem de donar suport** —encara que fes mal al nostre orgull (una qualitat yang)— a aquelles accions que estan destruint el Planeta i la vida que hi ha sobre ell. La política seria conciliadora: no es limitaria a fer retòrica buida amb resolucions interminables, sinó que aniria directe al gra. Posaríem fi a les guerres i a l'explotació dels països pobres per part dels rics, sota l'excusa de qüestions com el deute que ens tenen, les barreres comercials que imposablem als seus productes o les patents mèdiques derivades de matèries primeres provinents d'aquests països. El Primer Món patiria, i per això no es fa res de significatiu. De vegades, un mal menor evita un de més gran. La inacció pot ser letal, i no ens queda gaire temps. Finalment, **la pau al planeta depèn que la sisena raça —la raça semítica— es reconciliï entre si**, tant directament com a través de canals intermediaris. Si la sisena raça no es reconcilia, no es pot posar en marxa la resta del mecanisme de reequilibri mundial.

Aquest reequilibri del yin i yang també ha de tenir lloc en el pla espiritual (religions). De la mateixa manera que els homes tenen preeminència sobre el pla físic, són les dones les qui han de tenir preeminència sobre el pla espiritual o metafísic (elles són les portadores del gran misteri de la vida). L'Occident ha imposat les seves religions a la meitat del món, i en moltes d'aquestes religions les dones estan relegades a un paper secundari. Les dones eren sacerdotesses a la Ibèria (les Verge Negres); a Grècia (les hieraias); a Roma (les Vestals); i a l'església cristiana primitiva (els primers cristians, que estaven més a prop del missatge de Crist, tenien sacerdotesses), fins que l'Església finalment va excloure les dones del tot. I aquesta tendència dels darrers dos mil anys, que nega a les dones els seus poders plens en els regnes invisibles, s'ha de revertir amb caràcter d'urgència.